

Pseudotsuga menziesii

dagleżja zielona

Synonim łaciński: *Pseudotsuga taxifolia*

Drzewo z sylwetki przypominające świerk pospolity. W naturze występuje w zachodniej części Ameryki Północnej. Pokrój młodych drzew szerokostojkowy, przy dobrym naświetleniu długo utrzymują dolne gałęzie. Pień u starszych roślin rosnących w zwarciu wysoko oczyszczony, pokryty grubą, czerwobrazową korowiną. Należy do najszybciej rosnących i najwyższych drzew iglastych. W swojej ojczyźnie osiąga 110 m wysokości i 4,5 m średnicy i żyje 1000 lat. W Europie najwyższe drzewa mają 45-50 m wys. Igły dagleżji są soczystozielone, długie i miękkie. Roztarte pachną jabłkami. Charakterystyczne są jej szyszki o długości 8-10 cm., pokryte haczykowatymi, trójdzielnymi łuskami wspierającymi. Wykazuje dużą tolerancję, co do gleby. Najlepiej rośnie na glebach głębokich i żyznych, w okolicach o dużej wilgotności powietrza i łagodnych zimach. W ogrodzie możemy ją zastosować jako szybko rosnącą przysłonę. Doskonale będzie się prezentować we wszelkich założeniach naturalistycznych. Może być uzupełnieniem doboru roślin dla działki leśnej.

autorzy opisu tekstowego: TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin Gabriel Tomżyński

zasięg geograficzny	Kanada: British Columbia and Alberta; Stany Zjednoczone States: Washington, Oregon, California, Idaho, Montana, Wyoming, Nevada, Utah, Colorado, Arizona, New Mexico, and Texas.
pochodzenie	pierwsza publikacja: (Mirbel) Franco (1825)1950; odkrywca, hodowca (selekcjoner): Archibald Menzies (1754-1842), ok. 1792
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	szerokostkowy
docelowa wysokość	od 15 m do 20 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkojagody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	próchniczna przeciętna ogrodowa
walory	roślina zimozielona ciekawy pokrój
zastosowanie	w grupach kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) szpaler zadrzewienia krajobrazowe parki
strefa	4

autor opisu tabelarycznego: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

